CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
PAOLO MENGOZZI
prezentate la 6 septembrie 2011 [1]

Cauza C-249/10 P

Brosmann Footwear (HK) Ltd,
Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd,
Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd,
Risen Footwear (HK) Co. Ltd
împotriva

Consiliului Uniunii Europene

„Recurs — Politica comercială comună — Dumping — Articolul 2 alineatul (7), articolul 3 alineatul (7), articolul 5 alineatul (4), articolul 9 alineatele (5) și (6) și articolul 17 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Importuri de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam — Statut de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață — Tratament individual — Metodă de eșantionare — Cooperarea industriei Uniunii”

I – Introducere

1. Prin recursul formulat, Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd și Risen Footwear (HK) Co. Ltd (denumite în continuare, împreună, „Brosmann Footwear și alții”) solicită Curții să anuleze Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 4 martie 2010, Brosmann Footwear (HK) și alții/Consiliul [2] (denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care s-a respins acțiunea având ca obiect anularea în parte a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam [3] (denumit în continuare „regulamentul definitiv”).

2. În esență, interesul prezentei cauze privește formularea anumitor dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene [4], astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 461/2004 al Consiliului din 8 martie 2004 [5] (denumit în continuare „regulamentul de bază”).

1 — Limba originală: franceza.
2 — T-401/06, Rep., p. II-671.
3 — JO L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3.
4 — JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223.
5 — JO L 77, p. 12, Ediție specială, 11/vol. 34, p. 171.

3. În esență, recursul invită, printre altele, să se examineze domeniul de aplicare al articolului 17 din regulamentul de bază, prin care se acordă Comisiei Europene posibilitatea de a-și limita ancheta la un eșantion reprezentativ al exportatorilor sau al producătorilor din țara terță în cauză și de a nu examina cererile de calculare a „marjei de dumping individuale” formulate de întreprinderile care nu sunt incluse în eșantion, dar care prezintă informațiile necesare în termenele stabilite, „în cazul în care numărul exportatorilor sau al producătorilor este atât de mare încât examinările individuale ar complica inutil procedura și ar împiedica încheierea anchetei în timp util”.

4. În această privință, este vorba în mod special de a verifica dacă Tribunalul a considerat în mod întemeiat că, potrivit articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, Comisia era de asemenea îndreptățită, având în vedere numărul exportatorilor sau al producătorilor în cauză, să refuze examinarea cererilor de acordare a statutului de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață (denumit în continuare „SEP”), reglementate la articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază, precum și a cererilor numite „de tratament individual” (denumit în continuare „TI”), prevăzute la articolul 9 alineatul (5) din acest regulament, introduse de exportatorii sau de producătorii care nu au fost reținuți în eșantion.

II – Istoricul litigiului și hotărârea atacată

5. Recurentele, și anume Brosmann Footwear și alții, sunt societăți producătoare și exportatoare de încălțăminte cu sediul în China.

6. Ca urmare a unei plângeri depuse la 30 mai 2005 de Confédération européenne de l’industrie de la chaussure (CEC), Comisia a inițiat o procedură antidumping cu privire la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam. Avizul de inițiere a procedurii a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 7 iulie 2005 [6] (denumit în continuare „avizul de inițiere”).

7. Având în vedere numărul aparent important de părți interesate de această procedură, la punctul 5.1 litera (a) din avizul de inițiere s-a arătat că se va recurge la tehnica eșantionării, conform articolului 17 din regulamentul de bază.

8. Avizul de inițiere preciza de asemenea, la punctul 5.1 litera (b), că producătorii-exportatori care solicită calcularea unei marje individuale în vederea aplicării articolului 17 alineatul (3) și a articolului 9 alineatul (6) din regulamentul de bază trebuiau să transmită un chestionar corect completat în termenul stabilit prin avizul menționat, și anume în termen de 40 de zile de la data publicării avizului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

9. Punctul 5.1 litera (e) din avizul de inițiere, intitulat „[s]tatut de societate care funcționează în condițiile economiei de piață”, preciza că valoarea normală a tipurilor de încălțăminte cu fețe din piele puse în vânzare de producătorii care apreciază că își desfășoară activitatea în astfel de condiții, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază, ar fi determinată în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (b) din același regulament. S-a solicitat producătorilor care aveau intenția de a depune o cerere SEP să se asigure că cererile lor ajung la Comisie în termenul specific indicat la punctul 6 litera (d) din avizul de inițiere, și anume în termen de 15 zile de la publicarea avizului menționat.

10. În conformitate cu punctul 6 litera (d) din avizul de inițiere, acest termen se aplica de asemenea cererilor privind TI introduse în conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază.

6 — JO C 166, p. 14.

11. Brosmann Footwear și alții au contactat Comisia, transmițându-i, în termenele stabilite, informațiile prevăzute la punctul 5.1 litera (a) subpunctul (i) și litera (e) din avizul de inițiere pentru a face parte din eșantionul producătorilor-exportatori pe care această instituție își propunea să îl stabilească în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază și pentru a li se atribui SEP sau, în caz contrar, pentru a beneficia de TI.

12. La 23 martie 2006, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 553/2006 de instituire a unei taxe antidumping provizorii pentru importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam [7] (denumit în continuare „regulamentul provizoriu”).

13. Conform considerentului (9) al regulamentului provizoriu, ancheta cu privire la dumping și la prejudiciu a analizat perioada cuprinsă între 1 aprilie 2004 și 31 martie 2005 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Analiza elementelor utile pentru aprecierea prejudiciului a cuprins perioada dintre 1 ianuarie 2001 și 31 martie 2005.

14. Având în vedere necesitatea stabilirii unei valori normale pentru produsele producătorilor-exportatori din China și din Vietnam cărora nu le putea fi acordat SEP, a fost efectuată o vizită de verificare cu scopul de a stabili valoarea normală pe baza datelor privind o țară analogă, în cazul de față Republica Federativă a Braziliei, la sediile a trei societăți braziliene [considerentul (8) al regulamentului provizoriu].

15. În cadrul stabilirii dumpingului, Comisia a recurs la tehnica eșantionării. Conform considerentului (55) al regulamentului provizoriu, printre producătorii-exportatori din China care și-au manifestat dorința de a fi incluși în eșantion, 154 au exportat în Comunitatea Europeană în perioada de anchetă. Conform aceluiași considerent, inițial s-a considerat că aceste societăți au cooperat și au fost avute în vedere la constituirea eșantionului.

16. Din considerentul (57) al regulamentului provizoriu rezultă că, în final, Comisia a reținut un eșantion compus din 13 producători-exportatori din China, reprezentând mai mult de 20 % din volumul exporturilor din China către Comunitate. Din considerentele (67)-(69) ale regulamentului provizoriu rezultă că cererile de acordare a SEP ale acestor producători-exportatori au fost, toate, respinse de Comisie. Conform considerentelor (91)-(94) ale regulamentului provizoriu, toate cererile privind TI ale acestor producători-exportatori au fost de asemenea respinse.

17. Conform considerentului (62) al regulamentului provizoriu, producătorii-exportatori care nu au fost incluși în eșantion au fost informați că, în ceea ce îi privește, orice taxă antidumping va fi calculată potrivit dispozițiilor articolului 9 alineatul (6) din regulamentul de bază. Potrivit considerentului (64) al regulamentului provizoriu, patru producători-exportatori din China care nu au fost incluși în eșantion au solicitat calcularea unei marje de dumping individuale conform articolului 9 alineatul (6) și articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază. Aceste cereri nu au fost însă examinate, în măsura în care Comisia a apreciat, în conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, că o astfel de examinare individuală ar complica inutil misiunea sa și ar împiedica încheierea anchetei în timp util. În aceste condiții, marja de dumping a acestor producători-exportatori a fost determinată prin stabilirea mediei ponderate a marjelor de dumping ale societăților incluse în eșantion [considerentele (135) și (143) ale regulamentului provizoriu].

18. În ceea ce privește definiția industriei comunitare, în considerentul (150) al regulamentului provizoriu, Comisia a arătat că reclamanții reprezentau 42 % din producția comunitară totală a produsului în cauză. Potrivit considerentelor (65) și (151) ale regulamentului provizoriu, Comisia a selecționat un eșantion de 10 producători comunitari, determinați pe baza volumului producției și a

7 — JO L 98, p. 3.

locului de stabilire. Producătorii incluși în eșantion ar reprezenta 10 % din producția reclamanților. Astfel, s-a considerat că cei 814 producători comunitari în numele cărora fusese introdusă plângerea constituiau „industria comunitară” în sensul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază [considerentul (152) al regulamentului provizoriu].

19. În ceea ce privește identitatea producătorilor comunitari reținuți în eșantion, Comisia a arătat că unii din aceștia aveau, în Comunitate, clienți care se aprovizionau deopotrivă din China și din Vietnam și care beneficiau, așadar, în mod direct de importurile în cauză. Producătorii respectivi s-ar afla, prin urmare, într-o „situație delicată”, unii dintre clienții acestora putând să le impute faptul că au depus sau au susținut o plângere având ca obiect practici prezumate de dumping prejudiciabil. Acești producători estimau deci că puteau fi „ținta represaliilor” din partea anumitor clienți, care puteau determina eventual încetarea relațiilor lor comerciale. Prin urmare, Comisia a admis cererea privind tratamentul confidențial al societăților reținute în eșantion în ceea ce privește divulgarea denumirii lor [considerentul (8) al regulamentului provizoriu].

20. La 5 octombrie 2006, Consiliul Uniunii Europene a adoptat regulamentul definitiv. În temeiul acestui regulament, Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de încălțăminte cu fețe din piele sau din piele reconstituită, excluzând încălțămintea sport, STAF, papucii de casă și altă încălțăminte de interior și încălțămintea cu cochilie de protecție, originare din China, înregistrate sub mai multe coduri din Nomenclatura combinată (articolul 1 din regulamentul definitiv).

21. În ceea ce privește reprezentativitatea eșantionului de producători din China, în considerentul (44) al regulamentului definitiv, Consiliul a subliniat că întreprinderile reținute în eșantion reprezentau mai mult de 12 % din exporturile în Comunitate ale producătorilor care au cooperat la anchetă. Din moment ce articolul 17 din regulamentul de bază nu prevede un prag privind nivelul de reprezentativitate, eșantionul constituit ar fi reprezentativ în sensul acestei prevederi.

22. Potrivit considerentului (72) al regulamentului definitiv, Consiliul a decis să acorde SEP unuia dintre producătorii-exportatori reținuți în eșantion, și anume întreprinderii Golden Step, având în vedere modificarea împrejurărilor referitoare la această societate.

23. Potrivit articolului 1 alineatul (3) din regulamentul definitiv, nivelul taxei antidumping definitive care se aplica prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, a fost stabilit la 16,5 %, pentru tipurile de încălțăminte fabricată de 11 societăți din China care au fost incluse în eșantion, dar cărora nu li s-a acordat SEP. Acest nivel a fost stabilit la 9,7 % pentru Golden Step. Conform articolului 3 din regulamentul definitiv, aceste niveluri erau aplicabile pe o perioadă de 2 ani.

24. În ceea ce privește aspectele legate de cererile formulate de mai multe societăți privind acordarea SEP și/sau a unui TI, cu privire la care Comisia nu se pronunțase, Consiliul a decis că faptul că Comisia nu a răspuns individual fiecărei cereri care îi fusese prezentată în această privință nu constituia o încălcare a regulamentului de bază.

25. Nivelul taxei antidumping care se aplică tipurilor de încălțăminte fabricată de aceste societăți, inclusiv Brosmann Footwear și alții, a fost stabilit la 16,5 %.

26. În ceea ce privește eșantionul de producători comunitari, în considerentele (53)-(59) ale regulamentului definitiv, Consiliul a respins toate criticile prin care i se contesta reprezentativitatea și, prin urmare, a menținut aprecierile Comisiei efectuate în regulamentul provizoriu.

27. În ceea ce privește definiția industriei comunitare, în considerentul (157) al regulamentului definitiv, Consiliul a subliniat că niciunul dintre reclamanți nu a cooperat la anchetă. Chestionarele complete referitoare la prejudiciu ar fi fost trimise numai producătorilor comunitari reținuți în eșantion, ceea ce ar rezulta din însăși natura eșantionării [considerentul (158) al regulamentului definitiv].

28. În susținerea în fața Tribunalului a acțiunii având ca obiect anularea în parte a regulamentului definitiv, Brosmann Footwear și alții au invocat opt motive. Printre aceste motive figurau cele întemeiate, în primul rând, pe încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (b) și a articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, precum și pe încălcarea principiilor egalității de tratament și protecției încrederii legitime, în al doilea rând, pe încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) și a articolului 18 din regulamentul de bază, precum și pe încălcarea dreptului la apărare, în al treilea rând, pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază, în al patrulea rând, pe o eroare vădită de apreciere, precum și pe încălcarea articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază și a articolului 253 CE și, în al cincilea rând, pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază.

29. Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins toate aceste motive și a obligat Brosmann Footwear și alții la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii în primă instanță.

III – Procedura în fața Curții și concluziile părților

30. La 18 mai 2010, Brosmann Footwear și alții au formulat un recurs în fața Curții împotriva hotărârii atacate.

31. Brosmann Footwear și alții solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate, în măsura în care Tribunalul nu a anulat regulamentul definitiv și în măsura în care recurentele au fost obligate la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii în fața Tribunalului;

— adoptarea unei decizii finale și anularea regulamentului definitiv și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs și în procedura în fața Tribunalului.

32. În cadrul memoriului în răspuns, Consiliul solicită Curții:

— respingerea recursului;

— cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și

— cu titlu mai subsidiar, respingerea acțiunii și, în orice caz, obligarea Brosmann Footwear și alții la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs.

33. În memoriul în răspuns, Comisia solicită Curții respingerea recursului și obligarea Brosmann Footwear și alții la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie.

IV – Analiză

34. În susținerea recursului, Brosmann Footwear și alții invocă, în esență, cinci motive, care se raportează la cele cinci motive invocate în primă instanță enumerate la punctul 28 din prezentele concluzii.

35. Primele două motive ale recursului sunt, în esență, întemeiate pe erori de drept pe care le-ar fi săvârșit Tribunalul în interpretarea regulamentului de bază, potrivit căreia instituțiile ar putea fi scutite de examinarea cererilor privind SEP/TI ale producătorilor-exportatori care nu figurează în eșantion. Al treilea motiv al recursului este întemeiat pe diverse erori de drept și pe o denaturare a

elementelor de probă care se raportează la nivelul suficient de cooperare a industriei comunitare în cursul anchetei și la desfășurarea acesteia din urmă. Al patrulea motiv al recursului este întemeiat pe o eroare de drept și pe o denaturare a elementelor de probă în ceea ce privește evaluarea prejudiciului cauzat industriei comunitare. În sfârșit, prin intermediul celui de al cincilea motiv al recursului, Brosmann Footwear și alții reproșează Tribunalului faptul că a săvârșit o eroare în drept și a denaturat elementele de probă referitoare la evaluarea legăturii de cauzalitate dintre dumping și prejudiciul suferit de industria comunitară.

A – *Cu privire la primul și la al doilea motiv al recursului, întemeiate pe erori de drept care se raportează la scutirea instituțiilor de obligația de examinare a cererilor privind SEP/TI ale producătorilor-exportatori care nu sunt incluși în eșantion*

36. Înainte de a expune și de a examina primele două motive ale recursului, trebuie să amintim considerațiile esențiale care au determinat Tribunalul să respingă în primă instanță teza Brosmann Footwear și alții potrivit căreia, în esență, revenea instituțiilor sarcina de a examina cererile privind SEP/TI ale producătorilor-exportatori din China care nu au fost incluși în eșantionul reținut în cursul anchetei antidumping.

1. Considerațiile Tribunalului

37. Mai întâi, la punctul 72 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat că recurgerea la eșantionare, tehnică ce permite să se facă față unui număr considerabil de reclamanți, de exportatori, de importatori, de tipuri de produse sau de tranzacții, constituia o limitare a anchetei, în conformitate cu articolul 17 alineatele (1) și (3) și cu articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază. În raport cu aceste articole, Tribunalul a precizat că recurgerea la această tehnică de eșantionare este totuși condiționată de respectarea a două obligații, și anume, pe de o parte, ca eșantionul constituit să fie reprezentativ și, pe de altă parte, ca marja de dumping stabilită pentru producătorii care nu sunt incluși în eșantion să nu depășească marja medie ponderată de dumping stabilită pentru părțile care constituie eșantionul (punctul 73 din hotărârea atacată).

38. Tribunalul a amintit că aceste dispoziții dau posibilitatea fiecărui producător care nu este inclus în eșantion să solicite calcularea unei marje de dumping individuale, cu condiția să prezinte toate informațiile necesare în termenele prevăzute în acest scop și ca această operațiune să nu complice inutil misiunea Comisiei și nici să nu împiedice încheierea anchetei în timp util (punctul 74 din hotărârea atacată).

39. După ce a prezentat în egală măsură conținutul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, Tribunalul a arătat, la punctul 76 din hotărârea atacată, că „producătorii care nu fac parte din eșantion pot solicita calcularea marjei de dumping individuale, care presupune admiterea unei cereri privind SEP/TI atunci când este vorba despre țările prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, numai în temeiul articolului 17 alineatul (3) din acest regulament. Totuși această ultimă dispoziție conferă Comisiei competența de a aprecia dacă, având în vedere numărul de cereri privind SEP/TI, examinarea acestora i-ar complica inutil misiunea și ar împiedica încheierea anchetei în timp util.”

40. Tribunalul a dedus de aici că, în primul rând, în cazul recurgerii la tehnica eșantionării, regulamentul de bază nu acordă operatorilor neincluși în eșantion un drept necondiționat de a beneficia de calcularea unei marje de dumping individuale, acceptarea unei asemenea cereri depinzând astfel de decizia Comisiei referitoare la aplicarea articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază (punctul 77 din hotărârea atacată). În al doilea rând, întrucât acordarea SEP sau a unui TI servește, conform articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, numai pentru stabilirea metodei de calculare a valorii normale în vederea unei calculări a marjelor de dumping individuale, Comisia nu

era obligată să examineze cererile privind SEP/TI depuse de operatorii neincluși în eșantion din moment ce aceasta a stabilit, în cadrul aplicării articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, că o calculare a unor astfel de marje i-ar complica inutil misiunea și ar împiedica-o să încheie ancheta în timp util (punctul 78 din hotărârea atacată) și, în al treilea rând, în speță nu se contestase că o calculare a marjelor de dumping individuale pentru toți operatorii neincluși în eșantion și care formulaseră cereri în acest sens ar fi complicat inutil misiunea instituțiilor și ar fi împiedicat încheierea anchetei în timp util (punctul 79 din hotărârea atacată).

41. Tribunalul a concluzionat că trebuia să fie respinsă argumentația Brosmann Footwear și alții, conform căreia articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază impunea Comisiei să examineze cererile privind SEP/TI depuse de operatorii neincluși în eșantion, inclusiv în cazul în care nu le va fi aplicată o marjă de dumping individuală (punctul 80 din hotărârea atacată).

42. Tribunalul a înlăturat de asemenea argumentul acestora întemeiat pe o încălcare a principiului egalității de tratament, pe de o parte, între societățile incluse în eșantion și cele neincluse în eșantion, pentru motivul că aceste două categorii de societăți se găseau în situații diferite (punctul 81 din hotărârea atacată), și, pe de altă parte, între societățile neincluse în eșantion, între cele care ar fi „meritat" să beneficieze de SEP sau de un TI și cele a căror cerere privind SEP sau TI ar fi fost oricum respinsă, pentru motivul că, având în vedere marja de apreciere acordată de articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, Comisia nu era obligată să se pronunțe cu privire la toate cererile privind SEP/TI (punctele 83-85 din hotărârea atacată).

43. În ceea ce privește nerespectarea termenului de 3 luni stabilit la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază pentru a se pronunța cu privire la o cerere privind SEP, Tribunalul a considerat, la punctul 92 din hotărârea atacată, că, în lumina aprecierilor anterioare potrivit cărora „Comisia nu a săvârșit o eroare prin faptul că nu a examinat cererile [...] privind SEP/TI" ale Brosmann Footwear și alții, „invocarea [de către aceste societăți a] depășirii termenului [menționat] [...] nu este întemeiată, din moment ce acest termen priv[ea] cazurile în care Comisia [avea] obligația să examineze cererile respective".

2. Argumentele părților

44. În cadrul primului motiv, Brosmann Footwear și alții critică aprecierea Tribunalului prezentată la punctul 78 din hotărârea atacată, potrivit căreia instituțiile nu erau obligate să le examineze cererile privind SEP/TI. În această privință, Brosmann Footwear și alții susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând, la același punct din hotărârea menționată, că acordarea SEP sau a unui TI servește numai pentru stabilirea metodei de calculare a valorii normale în vederea unei calculări a marjelor de dumping individuale.

45. Procedând astfel, Tribunalul ar fi redus în mod eronat, la punctele 76-85 din hotărârea atacată, cererea privind SEP/TI a Brosmann Footwear și alții la o cerere de calculare a marjei de dumping individuale în sensul articolului 17 din regulamentul de bază. Or, Brosmann Footwear și alții nu ar fi solicitat o calculare a marjelor de dumping individuale și nici a unui nivel al taxelor individuale. În schimb, acestea ar fi solicitat recunoașterea faptului că își desfășoară activitatea într-o „China care cunoaște o economie de piață" și în condițiile în care nivelul taxei medii ponderate aplicabile producătorilor care își desfășoară activitatea într-o „China care cunoaște o economie de piață" (și anume cei care beneficiază de un SEP sau de un TI incluși în eșantion) le este acordat. În speță, Brosmann Footwear și alții precizează că tuturor producătorilor neincluși în eșantion, dar care „meritau" acordarea unui SEP ar fi trebuit să li se acorde o taxă antidumping egală cu cea recunoscută în favoarea Golden Step (9,7 %), singura societate a eșantionului care a beneficiat de SEP, iar nu taxa medie ponderată a tuturor întreprinderilor care au fost reținute în eșantion (16,5 %). A recunoaște că instituțiile pot proceda altfel ar însemna să se încalce principiul egalității de tratament.

46. În consecință, în opinia Brosmann Footwear și alții, Tribunalul nu putea considera că era posibil pentru instituții să nu examineze cererile privind SEP/TI, recurgând la justificarea, aplicabilă cererilor de calculare a marjei de dumping individuale, potrivit căreia numărul de cereri era atât de mare încât examinarea acestora le-ar fi împiedicat să încheie ancheta în timp util.

47. În ceea ce privește al doilea motiv al recursului lor, Brosmann Footwear și alții susțin în primul rând că Tribunalul nu ar fi respectat articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază, considerând, la punctul 92 din hotărârea atacată, că Comisia nu era obligată să respecte termenul imperativ maxim de 3 luni prevăzut la articolul menționat pentru examinarea cererilor privind SEP/TI ale întreprinderilor neincluse în eșantion.

48. În al doilea rând, Brosmann Footwear și alții afirmă că Tribunalul și-ar fi încălcat obligația de motivare prin faptul că nu a indicat motivele pentru care nu a examinat afirmația potrivit căreia instituțiile ar fi încălcat articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază nepronunțându-se asupra SEP și/sau asupra TI ale producătorilor din China incluși în eșantion în termenul de 3 luni de la deschiderea anchetei.

49. Consiliul și Comisia propun respingerea acestor două motive de recurs.

50. În opinia Consiliului, Tribunalul a explicat în mod întemeiat legăturile care există între articolul 17 și articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază. Cu ocazia recurgerii la eșantionare, numai exportatorii incluși în eșantion sau exportatorii neincluși în eșantion și a căror cerere privind marja de dumping individuală a fost admisă în conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază pot obține o marjă de dumping individuală. Exportatorii neincluși în eșantion și a căror cerere în cauză nu a fost admisă, în conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din regulamentul menționat, nu pot obține o marjă de dumping individuală, indiferent că sunt sau nu sunt stabiliți într-o țară cu economie de piață. În consecință, Consiliul apreciază că, în cazul unei țări fără economie de piață, cererile privind SEP/TI au drept obiect să permită societăților neincluse în eșantion sau celor a căror cerere a fost admisă în conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază să obțină o marjă de dumping individuală. Afirmația Brosmann Footwear și alții ar fi oricum irelevantă, întrucât ele însele subliniază în mod întemeiat că nu au solicitat dreptul de a beneficia de o marjă de dumping individuală.

51. Aprecierea Tribunalului prezentată la punctul 78 din hotărârea atacată ar fi de asemenea întemeiată, Tribunalul neprecizând că Brosmann Footwear și alții ar fi solicitat SEP și/sau TI pentru a obține o marjă de dumping individuală. Celelalte pretinse erori de drept invocate de Brosmann Footwear și alții ar fi fie neîntemeiate, fie inadmisibile.

52. Comisia adaugă că, în conformitate cu ceea ce a considerat Tribunalul, nu ar exista nicio obligație a instituțiilor de a evalua fiecare cerere privind SEP/TI, inclusiv atunci când acestea decid să recurgă la eșantionare. Astfel cum ar fi considerat Tribunalul la punctul 77 din hotărârea atacată, instituțiile se puteau limita să examineze cererile cuprinse în eșantion, întrucât, în speță, astfel cum a precizat Tribunalul la punctul 84 din hotărârea atacată, nu s-ar contesta că un calcul al marjelor de dumping individuale pentru toți operatorii neincluși în eșantion și care au formulat cereri în acest sens ar fi complicat inutil misiunea instituțiilor și ar fi împiedicat încheierea anchetei în timp util.

53. În ceea ce privește al doilea motiv de recurs, Consiliul și Comisia consideră că acesta este în parte neîntemeiat și în parte inadmisibil. În privința pretinsei depășiri a termenului de 3 luni pentru examinarea cererilor privind SEP/TI ale Brosmann Footwear și alții, aceste instituții fac trimitere la aprecierea Tribunalului efectuată la punctul 92 din hotărârea atacată. Astfel, în măsura în care nu revenea instituțiilor sarcina de a examina cererile privind SEP/TI ale societăților neincluse în eșantion, Consiliul și Comisia susțin că termenul de 3 luni, prevăzut la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază, era irelevant în ceea ce le privește. În legătură cu nerespectarea aceluiași termen în examinarea cererilor privind SEP/TI ale societăților care au fost incluse în eșantion, Consiliul și

Comisia consideră că acest aspect nu a fost invocat în fața Tribunalului și constituie, așadar, un motiv nou, inadmisibil în etapa recursului.

3. Analiză

54. Aceste două prime motive de recurs privesc domeniul de aplicare al articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază.

55. Nu se contestă că articolul 17 din regulamentul de bază permite Comisiei să recurgă la tehnica eșantionării, în special în situațiile în care numărul de reclamanți sau de exportatori este mare.

56. Pe de altă parte, Brosmann Footwear și alții nu critică nici aprecierea Tribunalului expusă la punctul 72 din hotărârea atacată, potrivit căreia recurgerea la eșantionare constituie o limitare a anchetei.

57. Astfel, după cum a considerat Tribunalul, exportatorii sau producătorii neincluși în eșantion nu fac parte din anchetă.

58. Cu toate acestea, trebuie subliniat că articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază atenuează într-o anumită măsură această afirmație în situația specială a cererilor de calculare a „marjei de dumping individuale”.

59. Astfel, această dispoziție prevede că, atunci când Comisia recurge la metoda eșantionării, exportatorul sau producătorul care nu figurează în eșantion, dar care a prezentat informațiile necesare în termenele prevăzute poate beneficia „totuși” de calcularea unei „marje de dumping individuale”. Această posibilitate oferită producătorului sau exportatorului neinclus în eșantion se aplică „cu excepția cazului în care numărul [lor] este atât de mare încât examinările individuale ar complica inutil procedura și ar împiedica încheierea anchetei în timp util”.

60. Amintim că, în hotărârea atacată, Tribunalul a considerat, pe de o parte, la punctele 76 și 77, că acceptarea unei cereri de calculare a marjei de dumping individuale presupunea acceptarea unei cereri privind SEP/TI atunci când este vorba despre țări vizate de articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, fără ca totuși, în conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din regulamentul menționat, un operator neinclus in eșantion să poată beneficia de un drept necondiționat la calcularea marjei menționate. Pe de altă parte, s-a considerat, la punctul 78 din aceeași hotărâre, că, întrucât acordarea SEP sau a unui TI servește numai pentru stabilirea metodei de calculare a valorii normale în vederea unei calculări a marjelor de dumping individuale, articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază permitea Comisiei să nu examineze cererile privind SEP/TI depuse de operatorii neincluși în eșantion în cazul în care calcularea unor astfel de marje i-ar complica inutil misiunea și ar împiedica-o să încheie ancheta în timp util.

61. Analiza efectuată la punctele 76 și 77 din hotărârea atacată nu face – în mod întemeiat – obiectul criticilor Brosmann Footwear și alții.

62. Astfel, pentru a permite Comisiei să efectueze *in fine* calcularea marjelor de dumping individuale, exportatorii sau producătorii dintr-o țară fără economie de piață, însă membră a Organizației Mondiale a Comerțului trebuie fie să se poată prevala, în prealabil, de SEP, respectiv să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază, fie, în ipoteza în care nu beneficiază de aplicarea acestor dispoziții și, prin urmare, valoarea normală este calculată pe baza articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, să obțină aplicarea unui tratament individual ale cărui condiții sunt reglementate de articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază.

63. În consecință, astfel cum a considerat Tribunalul la punctul 76 din hotărârea atacată, calcularea unei marje de dumping individuale depinde fie de acordarea SEP, fie de acordarea TI. Această calculare este însă supusă rezervei articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, potrivit căreia examinarea individuală nu trebuie să complice inutil misiunea Comisiei și să o împiedice să încheie ancheta în timp util, astfel cum a arătat Tribunalul la punctul 76 din hotărârea menționată.

64. Mai problematică este, în opinia noastră, aprecierea Tribunalului, expusă la punctul 78 din hotărârea atacată, potrivit căreia, în esență, SEP și TI sunt doar funcționale pentru calcularea marjelor de dumping individuale și, în consecință, Comisia este autorizată să refuze examinarea cererilor privind SEP/TI depuse de exportatori care nu sunt incluși în eșantion pe baza articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, în condițiile în care calcularea marjelor respective ar fi complicat misiunea sa și ar fi împiedicat-o să încheie ancheta în timp util.

65. Astfel, deși este necesar să se admită că o cerere de acordare a SEP sau a unui TI este o condiție pentru obținerea calculării unei marje de dumping individuale, o astfel de cerere nu vizează în mod necesar să solicite calcularea marjei menționate. Cererile de acordare a SEP și a TI, pe de o parte, și o cerere de calculare a marjei de dumping individuale, pe de altă parte, sunt reglementate de dispoziții și de termene diferite.

66. Astfel, în speță, avizul de inițiere preciza că cererile privind SEP, introduse în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, și cererile privind TI, depuse în conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din același regulament, trebuiau să fie adresate Comisiei în termen de 15 zile de la publicarea avizului menționat, în timp ce, în ceea ce privește cererile de calculare a marjelor de dumping individuale, depuse în conformitate cu articolul 9 alineatul (6) și cu articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, acestea trebuiau să fie adresate în termen de 40 de zile de la publicarea avizului de inițiere. Nota de subsol 1 din acest aviz de inițiere, la care s-a referit Tribunalul la punctul 89 din hotărârea atacată, subliniază de altfel caracterul facultativ al cererii de calculare a marjei de dumping individuale din partea exportatorilor sau a producătorilor care au solicitat să beneficieze de un SEP sau de un TI. Astfel cum arată de asemenea Brosmann Footwear și alții, o cerere de calculare a marjei de dumping individuale trebuie să cuprindă informații suplimentare cererilor de acordare a SEP sau a unui TI.

67. Pe de altă parte, din cuprinsul punctului 64 din regulamentul provizoriu, menționat la punctul 95 din hotărârea atacată, rezultă că numai patru producători-exportatori din China neincluși în eșantionul reținut de Comisie au solicitat calcularea unei marje de dumping individuale și au comunicat informațiile necesare pentru aplicarea articolului 9 alineatul (6) și a articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază în termenele stabilite, în timp ce este cert că 141 de producători-exportatori din China introduseseră cereri de acordare a SEP și/sau a unui TI, printre care și Brosmann Footwear și alții, fără ca acestea din urmă să fi completat în termenele stabilite și chestionarul care să le permită să solicite calcularea unei marje de dumping individuale.

68. În consecință, rezultă foarte clar atât din cadrul juridic, cât și din înscrisurile prezentei cauze că un operator care solicită un SEP sau un TI nu solicită în mod necesar calcularea unei marje de dumping individuale. De altfel, acesta nu este obligat în acest sens.

69. Din moment ce o cerere privind SEP sau TI nu are legătură în mod necesar cu o cerere de calculare a marjei de dumping individuale, nu înțelegem cum, în lipsa unei cereri specifice de calculare a marjei menționate, articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază poate fi extins la analizarea cererilor privind SEP și/sau TI depuse de exportatori sau de producători neincluși în eșantion.

70. Prin urmare, considerăm că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept apreciind, la punctul 78 din hotărârea atacată, că articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază autoriza Comisia să nu examineze cererile privind SEP/TI depuse de societăți care, ca și Brosmann Footwear și alții, nu erau incluse în eșantion. Astfel, acest articol se limitează să permită Comisiei să nu examineze cererile de calculare a marjei de dumping individuale a unei societăți care nu este inclusă în eșantion în condițiile prevăzute de acesta.

71. În schimb, apreciem că această eroare de drept este inoperantă în măsura în care nu poate determina anularea hotărârii atacate.

72. În această privință, trebuie să se amintească faptul că, în mod întemeiat, și fără ca această apreciere să facă obiectul unor critici din partea Brosmann Footwear și alții, Tribunalul a considerat că eșantionarea constituie o limitare a anchetei. Prin urmare, aceasta nu privește societățile care nu sunt incluse în eșantion.

73. Astfel cum am menționat anterior, singura excepție de la această limitare a anchetei, deși ea însăși atenuată imediat, privește examinarea cererilor de calculare a marjei de dumping individuale a exportatorilor sau a producătorilor neincluși în eșantion, prevăzută la articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază. Întrucât această excepție trebuie să primească o interpretare strictă, nu se extinde, prin urmare, la cererile privind SEP și TI introduse de producătorii sau exportatorii neincluși în eșantion.

74. În aceste condiții, Comisia avea dreptul, în temeiul articolului 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, să nu examineze cererile privind SEP și TI depuse de societăți neincluse în eșantion. Neexaminarea acestor cereri este inerentă recurgerii la metoda eșantionării, independent de aplicarea alineatului (3) al articolului menționat.

75. În acest context, este necesar să se arate că Brosmann Footwear și alții nu contestă componența eșantionului producătorilor-exportatori din China și caracterul reprezentativ al acestuia. Recurentele se limitează, la punctul 22 din cererea de recurs, să critice interpretarea articolului 17 din regulamentul de bază reținută de Tribunal, pretinzând că eșantionarea poate fi stabilită în mod valabil numai dacă este efectuată după ce Comisia s-a pronunțat cu privire la cererile privind SEP/TI.

76. Or, nu se poate susține că limitarea anchetei pe care o presupune eșantionarea poate interveni numai după ce Comisia s-a pronunțat cu privire la toate cererile privind SEP/TI, inclusiv, prin urmare, cele introduse de societăți neincluse în eșantion. În măsura în care, astfel cum prevede articolul 5 alineatul (10) din regulamentul de bază, avizul de inițiere anunță deschiderea unei anchete, iar cererile privind SEP și TI pot fi solicitate numai după această deschidere, limitarea anchetei impusă prin recurgerea la metoda eșantionării implică în mod necesar faptul că cererile privind SEP și/sau TI depuse de societăți neincluse în eșantion nu trebuie să fie examinate.

77. Lipsa unei asemenea examinări nu presupune, în mod contrar față de ceea ce susțin de asemenea Brosmann Footwear și alții, o încălcare a principiului egalității de tratament, printre întreprinderile neincluse în eșantion, în prejudiciul întreprinderilor neincluse în eșantion care ar fi „meritat” SEP sau un TI astfel încât, în ceea ce privește calcularea marjei de dumping, acestea ar fi tratate în mod identic cu societățile neincluse în eșantion, dar ale căror cereri privind SEP și/sau TI ar fi fost respinse.

78. Astfel, în afara faptului că o astfel de argumentație este, prin natura sa, ipotetică în cazul Brosmann Footwear și alții, trebuie să se sublinieze că articolul 9 alineatul (6) din regulamentul de bază prevede că taxa antidumping aplicată producătorilor-exportatori care nu au fost incluși în anchetă nu trebuie să depășească marja medie ponderată de dumping stabilită pentru părțile care constituie eșantionul. Această dispoziție, a cărei validitate nu a fost contestată niciodată de Brosmann Footwear și alții, nu

conferă, așadar, niciun drept producătorilor-exportatori neincluși în eșantion care au solicitat un SEP sau un TI să obțină din partea instituțiilor o altă calculare a mediei ponderate de dumping decât cea care rezultă din luarea în considerare a tuturor societăților incluse în eșantion, independent de faptul că aceste societăți au obținut sau nu au obținut ele însele un SEP sau un TI.

79. Având în vedere aceste considerații, în pofida erorii de drept săvârșite de Tribunal în interpretarea articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, în mod întemeiat, acesta a considerat totuși, în esență, la punctul 92 din hotărârea atacată, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe depășirea termenului de 3 luni acordat Comisiei pentru a examina cererile privind SEP/TI ale Brosmann Footwear și alții, că acest termen privește numai examinarea cererilor formulate de societățile care fac obiectul anchetei, și anume producătorii-exportatori incluși în eșantion.

80. În ceea ce privește nerespectarea acestui termen pentru examinarea cererilor menționate privind SEP/TI introduse de aceste din urmă societăți, Brosmann Footwear și alții nu pot reproșa, în opinia noastră, Tribunalului faptul că nu a răspuns în această privință, în măsura în care motivul menționat nu a fost, în esență, invocat în primă instanță. Astfel, fără a aduce atingere celor susținute de reprezentantul Brosmann Footwear și alții, invocate în cadrul ședinței în fața Curții, potrivit cărora acest motiv fusese invocat la punctul 67 din cerere, din contextul în care a fost formulat punctul menționat rezultă că nerespectarea termenului de 3 luni viza numai cererile privind SEP/TI introduse de Brosmann Footwear și alții și, în ultimă instanță, de ceilalți producători-exportatori din China neincluși în eșantion. Astfel, acest punct face parte dintr-un aspect al cererii întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază, precum și, în special, a *dreptului la apărare*. Întrucât acest drept este prin natura sa subiectiv, aspectul amintit, astfel cum era formulat, nu putea, în mod evident, să se refere în mod valabil la societățile din China incluse în eșantion ale căror cereri privind SEP/TI fuseseră examinate de instituții. Prin urmare, sugerăm să se înlăture acest motiv ca fiind inadmisibil în etapa recursului.

81. Pentru toate aceste motive, propunem să se respingă primele două motive ale recursului, primul ca fiind inoperant, al doilea ca fiind neîntemeiat.

B – *Cu privire la al treilea motiv de recurs, întemeiat pe erori de drept și pe o denaturare a elementelor de probă care se raportează la gradul suficient de cooperare a industriei comunitare în cursul anchetei și la desfășurarea acesteia din urmă*

82. Acest motiv se împarte în două aspecte, întemeiate pe erori de drept și pe o denaturare a elementelor de probă care se raportează la gradul suficient de cooperare a industriei comunitare în cursul anchetei și, respectiv la desfășurarea acesteia.

1. Cu privire la primul aspect, întemeiat pe erori de drept și pe o denaturare a elementelor de probă care se raportează la gradul suficient de cooperare a industriei comunitare în cursul anchetei

a) Argumentele părților

83. În opinia Brosmann Footwear și alții, Tribunalul s-ar fi limitat să examineze dacă plângerea beneficia de o susținere care să justifice deschiderea unei anchete antidumping, însă nu ar fi examinat dacă instituțiile stabiliseră în mod întemeiat că cei 804 producători comunitari care nu sunt incluși în eșantion, care au răspuns numai la primul chestionar transmis înaintea anchetei (denumit în continuare „chestionarul privind calitatea de a acționa”), cooperaseră suficient pentru stabilirea „calității de a acționa în cursul anchetei”. Cu alte cuvinte, Tribunalul nu ar fi verificat dacă instituțiile consideraseră în mod întemeiat că cerința referitoare la calitatea de a acționa ar continua să fie îndeplinită în cursul anchetei. Astfel, Brosmann Footwear și alții subliniază că nu este cert ca gradul important de susținere de care a beneficiat plângerea înaintea deschiderii anchetei să fie identic cu

gradul de cooperare și cu calitatea de a acționa odată ce ancheta a fost inițiată. Prin urmare, Tribunalul ar fi trebuit să constate că instituțiile erau obligate să verifice cooperarea celor 804 reclamanți, adresându-le chestionarul privind eșantionarea. Astfel, după cum ar fi admis Tribunalul la punctul 108 din hotărârea atacată, acest chestionar ar fi trimis în mod normal producătorilor comunitari în vederea verificării cooperării acestora la anchetă. Or, considerând în esență, la punctele 110-112 din hotărârea atacată, că instituțiile erau îndreptățite să nu adreseze chestionarul privind eșantionarea celor 804 producători comunitari neincluși în eșantion în scopul verificării cooperării acestora în cursul anchetei și admițând că numai declarația acestora de susținere a plângerii, efectuată ca răspuns la chestionarul privind calitatea de a acționa, respecta această verificare, Tribunalul ar fi încălcat articolul 4 alineatul (1) și articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază, precum și obligația de motivare a hotărârii sale.

84. Aprecierile expuse la punctul 111 din hotărârea atacată ar fi afectate de asemenea de o denaturare a elementelor de probă, Tribunalul neputând deduce din chestionarul privind calitatea de a acționa că producătorii comunitari erau conștienți că informațiile pe care le-ar comunica ar putea fi verificate în cursul anchetei și că răspunsurile la acest document erau suficiente pentru stabilirea existenței unei cooperări în cursul anchetei.

85. În lumina acestor considerații, Brosmann Footwear și alții susțin că Tribunalul ar fi trebuit, prin urmare, să conchidă că numai cele zece societăți din Uniune care fuseseră incluse în eșantion cooperaseră la anchetă, ceea ce era totuși insuficient pentru a atinge pragul de 25 % impus pentru a îndeplini „calitatea de a acționa în cursul anchetei”. În aceste condiții, societățile menționate nu puteau reprezenta în mod valabil „industria comunitară” în vederea desfășurării procedurii antidumping.

86. Consiliul și Comisia propun să se respingă acest prim aspect al celui de al treilea motiv. În esență, aceste instituții apreciază că producătorii din Uniune, care au răspuns la chestionarul privind calitatea de a acționa și care au confirmat că susțineau plângerea, au cooperat. În consecință, cele 814 societăți trebuie să fie considerate ca reprezentând „industria comunitară” în sensul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază. Niciun element nu obliga Comisia să verifice din nou dacă aceste societăți cooperau după deschiderea anchetei.

b) Analiză

87. Astfel cum se subliniază la articolul 6 alineatul (2) din regulamentul de bază, în cadrul unei anchete antidumping, Comisia adresează mai multe tipuri de chestionare părților interesate.

88. Natura și funcțiile acestor chestionare nu sunt totuși precizate în regulamentul de bază.

89. Astfel cum acest lucru a fost subliniat de Consiliu fără să fie contestat de Brosmann Footwear și alții, Comisia adresează în general două tipuri de chestionare producătorilor din Uniune aflați la originea unei plângeri.

90. Chestionarul privind calitatea de a acționa, a cărui denumire exactă, în speță, astfel cum se amintește la punctul 110 din hotărârea atacată, este „[p]osibila inițiere a unei anchete antidumping privind încălțămintea cu fețe din piele originară din Republica Populară Chineză și din Vietnam”, corespunde chestionarului de evaluare a gradului de susținere a plângerii. În consecință, acest chestionar este transmis înainte de deschiderea anchetei.

91. Al doilea chestionar, denumit chestionar privind eșantionarea, se transmite producătorilor din Uniune după deschiderea anchetei. Acest chestionar este în general completat în două etape. În primul rând, toți producătorii primesc un scurt chestionar privind eșantionarea, în care sunt solicitate informațiile necesare, în special volumele de producție și de vânzări, și ale căror răspunsuri servesc în

mod obișnuit la realizarea eșantionului reprezentativ. În cadrul acestui prim chestionar, Comisia întreabă dacă, în cazul recurgerii la tehnica eșantionării, producătorii din Uniune sunt dispuși să fie incluși în eșantion, să furnizeze informațiile necesare pentru evaluarea prejudiciului, precum și să permită Comisiei să efectueze verificări la fața locului. În al doilea rând, odată compus eșantionul, Comisia adresează numai producătorilor din Uniune reținuți în eșantion a doua parte a chestionarului – denumit „Chestionarul complet privind eșantionarea”–, care privește evaluarea prejudiciului cauzat industriei Uniunii.

92. În speță, este cert că, astfel cum a subliniat Tribunalul la punctul 109 din hotărârea atacată, Comisia a aplicat o procedură diferită din cauza numărului excepțional de ridicat al producătorilor din Uniune. Astfel, aceasta a compus eșantionul pe baza datelor colectate prin intermediul chestionarului privind calitatea de a acționa și a adresat al doilea chestionar numai societăților din Uniune, aflate la originea plângerii, reținute în eșantion, pentru ca acestea din urmă să furnizeze în special datele referitoare la evaluarea prejudiciului. Producătorii din Uniune nereținuți în eșantion, și anume 804 societăți din cei 814 producători în numele cărora a fost depusă plângerea, nu au primit, prin urmare, chestionarul scurt privind eșantionarea.

93. În opinia Brosmann Footwear și alții, a admite, precum Tribunalul, ca Comisia să poată adopta un astfel de demers ar fi contrar articolului 4 alineatul (1) și articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază. Astfel, din această perspectivă și în aceste împrejurări, Comisia nu ar trebui să verifice cooperarea la anchetă a societăților neincluse în eșantion. Prin urmare, aceste societăți ar trebui să fie excluse din definiția „industriei comunitare” în sensul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază. În consecință, acest lucru ar trebui deopotrivă să conducă la considerarea că respectivele condiții impuse pentru susținerea plângerii, cooperarea la anchetă și evaluarea prejudiciului cauzat industriei Uniunii prin dumping nu sunt îndeplinite.

94. Această argumentare nu reușește să ne convingă.

95. Este cert, în primul rând, astfel cum a subliniat Tribunalul la punctul 103 din hotărârea atacată, că, potrivit articolului 5 alineatele (1) și (4) din regulamentul de bază, o anchetă antidumping este deschisă în mod legal – cu excepția aplicării alineatului (6) al aceluiași articol, care nu se aplică în speță – dacă o plângere este depusă de „industria comunitară” sau în numele acesteia. Se consideră că o plângere este depusă de industria comunitară sau în numele acesteia în cazul în care este susținută de producători din Uniune ce reprezintă, în privința produsului similar, mai mult de 50 % din producția totală a produsului similar realizată de industria comunitară care își exprimă susținerea sau opoziția față de plângere. În plus, producătorii care susțin în mod expres plângerea trebuie deopotrivă să reprezinte cel puțin 25 % din producția totală a produsului similar realizată de industria comunitară.

96. Astfel cum a considerat în egală măsură Tribunalul la punctul 105 din hotărârea atacată, apreciere față de care Brosmann Footwear și alții nu emit nicio critică, „susținerea” unei plângeri depuse de „industria comunitară” sau în numele acesteia, în sensul articolului 5 alineatele (2) și (4) din regulamentul de bază, presupune în privința reclamantului sau a reclamanților și a persoanelor în numele cărora a fost depusă această plângere, în primul rând, furnizarea elementelor solicitate de Comisie în vederea verificării îndeplinirii condițiilor cerute pentru impunerea unei taxe antidumping și, în al doilea rând, acceptarea de a se supune oricărui control ce ar putea fi efectuat de Comisie pentru a examina dacă elementele furnizate corespund realității.

97. Acest al doilea angajament reprezintă cooperarea la anchetă, cu privire la care nu este dată nicio definiție pozitivă prin regulamentul de bază, dar cu privire la care rezultă din articolul 6 alineatul (8) și din articolul 18 din regulamentul de bază că aceasta se referă, în esență, la atitudinea părților interesate de a participa la buna desfășurare a anchetei, în special prin angajamentul acestora de a oferi acces la informații sau de a le furniza Comisiei și de a se supune verificărilor inițiate de aceasta din urmă.

98. În această privință, trebuie să se arate că regulamentul de bază nu prevede nicio metodă specială care să permită să se identifice susținerea plângerii sau să se verifice cooperarea la anchetă din partea producătorilor din Uniune. Brosmann Footwear și alții admit de altfel în mai multe rânduri în cererea de recurs că, astfel cum a considerat Tribunalul în esență, nu există o metodă unică ce s-ar impune Comisiei [8]. Având în vedere marja de apreciere largă de care dispun, așadar, instituțiile, Comisia nu poate fi, în mod întemeiat, constrânsă să urmeze un demers special în ceea ce privește identificarea susținerii plângerii sau a verificării cooperării la anchetă din partea producătorilor din Uniune, în special atunci când este cert, ca în speță, că exista un număr excepțional de ridicat de producători din Uniune aflați la originea plângerii.

99. În continuare, deși este clar că cooperarea societăților incluse în eșantion trebuie să fie completă pe toată durata anchetei, în ceea ce privește cooperarea producătorilor din Uniune nereținuți în eșantion, aceasta se întemeiază pe comunicarea informațiilor care permit, pe de o parte, să se conchidă sau nu în sensul apartenenței producătorilor menționați la „industria comunitară”, astfel încât să se verifice susținerea plângerii de către aceștia, precum și, pe de altă parte, să se procedeze la constituirea eșantionului. Astfel, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, odată ce a fost compus eșantionul, producătorii din Uniune care nu sunt incluși în acesta nu mai participă, prin definiție, la anchetă.

100. Or, în ceea ce privește primul element, și anume verificarea susținerii plângerii, Brosmann Footwear și alții nu contestă materialitatea controlului realizat de Tribunal în această privință la punctele 110 și 111 din hotărârea atacată. Adăugăm că, în lumina precizării făcute la punctul precedent din prezentele concluzii, în mod contrar față de ceea ce susțin Brosmann Footwear și alții, nu revenea primei instanțe să verifice „calitatea de a acționa [a societăților neincluse în eșantion] în cursul anchetei”. Astfel, în măsura în care trebuie să se înțeleagă prin această din urmă expresie verificarea cooperării după compunerea eșantionului, această operațiune nu se manifestă pe deplin decât față de societăți ce sunt incluse în eșantionul menționat.

101. În ceea ce privește al doilea element, și anume constituirea eșantionului, Brosmann Footwear și alții subliniază în mod întemeiat că, la punctul 164 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat că Comisia deținea informațiile necesare, datorită chestionarului adresat celor 814 producători din Uniune [9], pentru a constitui eșantionul menționat pe baza criteriilor care, în opinia sa, erau pertinente. Deși Brosmann Footwear și alții susțin că Tribunalul ar fi denaturat elementele de probă, menționând că respectivul chestionar privind calitatea de a acționa conținea întrebări care se raportau la o altă perioadă decât cea în care se desfășura ancheta, această pretenție este nu numai neîntemeiată, dar și, mai ales, astfel cum a subliniat în mod corect Consiliul, infirmată de însuși conținutul acestui chestionar, care privea, între altele, producția fiecărei societăți aflate la originea plângerii pentru perioada anchetei [10].

102. În aceste împrejurări, propunem să se respingă primul aspect al celui de al treilea motiv al recursului.

2. Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe erori de drept și pe o denaturare a elementelor de probă care se raportează la desfășurarea anchetei

a) Argumentele părților

103. Brosmann Footwear și alții susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește articolul 6 alineatul (1) din regulamentul de bază admițând că instituțiile puteau utiliza în mod valabil informațiile colectate înaintea avizului de inițiere în scopul eșantionării.

8 — A se vedea punctele 50 și 51 din cererea de recurs.

9 — De observat că, fără nicio îndoială, o eroare materială a determinat Tribunalul să facă trimitere, în acest punct din hotărârea atacată, la chestionarul privind eșantionarea, iar nu la chestionarul privind calitatea de a acționa.

10 — A se vedea anexa 7 la cererea de recurs (p. 289), care conține tabele adresate producătorilor din Uniune aflați la originea plângerii care privește anii 2003, 2004, precum și primul trimestru din 2005.

104. Cu titlu subsidiar, Brosmann Footwear și alții susțin că Comisia, prin utilizarea informațiilor comunicate în cadrul chestionarului privind calitatea de a acționa, a inițiat ancheta mai devreme decât data avizului de inițiere. În consecință, acestea subliniază că Comisia nu a încheiat ancheta în termenul de 15 luni prevăzut la articolul 6 alineatul (9) din regulamentul de bază.

105. Consiliul și Comisia susțin că această argumentație este nefondată.

b) Analiză

106. Este cert că datele au fost colectate de Comisie în cadrul răspunsurilor date la chestionarul privind calitatea de a acționa înainte de publicarea avizului de inițiere a anchetei.

107. Totuși, astfel cum a arătat în esență Tribunalul la punctul 114 din hotărârea atacată, deși Comisia trebuie să adune și să verifice anumite informații comunicate de reclamanți înainte de deschiderea procedurii, nicio dispoziție a regulamentului de bază nu o împiedică să țină seama de acestea în cadrul anchetei.

108. Faptul că Comisia începe ancheta după avizul de inițiere, astfel cum se precizează la articolul 6 alineatul (1) din regulamentul de bază, nu înseamnă că informațiile puse la dispoziția sa înainte de anchetă nu pot fi utilizate în cursul acesteia.

109. O concluzie diferită ar însemna constrângerea Comisiei să solicite din partea producătorilor din Uniune aflați la originea unei plângeri comunicarea repetată a unor informații în esență identice, fără a se ține seama de cerința bunei administrări și de gestionarea eficace a resurselor limitate, în special atunci când, ca în speță, reclamanții sunt în număr excepțional de ridicat.

110. În plus, astfel cum am subliniat deja, Brosmann Footwear și alții nu contestă în mod serios faptul că datele colectate înainte de publicarea deschiderii anchetei permiteau să se compună eșantionul producătorilor din Uniune corespunzător cerințelor legale.

111. În plus, în ceea ce privește respectarea termenului de 15 luni prevăzut pentru impunerea taxelor definitive începând cu publicarea deschiderii anchetei, Tribunalul a concluzionat în mod întemeiat, la punctul 118 din hotărârea atacată, că regulamentul definitiv respectase pe deplin această cerință a regulamentului de bază. Astfel, deși Comisia a colectat informații înainte de publicarea deschiderii anchetei de la producătorii din Uniune aflați la originea plângerii, aceste informații au fost utilizate și verificate, în scopul compunerii eșantionului, după deschiderea anchetei menționate. Prin urmare, Comisia nu a inițiat ancheta înainte de publicarea avizului de inițiere.

112. Pentru aceste motive, sugerăm să se respingă al doilea aspect al celui de al treilea motiv de recurs, precum și acest motiv în totalitate.

C – *Cu privire la al patrulea motiv de recurs, întemeiat pe o eroare de drept și pe o denaturare a elementelor de probă în ceea ce privește evaluarea prejudiciului cauzat industriei comunitare*

1. Considerațiile Tribunalului

113. În primă instanță, Brosmann Footwear și alții au susținut că instituțiile se întemeiaseră pe date nefiabile pentru evaluarea factorilor macroeconomici și microeconomici referitori la prejudiciul suferit de industria comunitară. În special, Brosmann Footwear și alții susțineau, pe baza informațiilor adunate în esență din presă și transmise Comisiei, că anumite societăți italiene incluse probabil în eșantionul producătorilor din Uniune prezentaseră informații false și săvârșiseră anumite fraude la nivel național pentru a putea obține profit din ajutoare sau din încălcări ale Codului muncii.

114. Tribunalul a respins aceste susțineri.

115. S-a subliniat mai întâi, la punctul 168 din hotărârea atacată, că faptul că o întreprindere poate să fi săvârșit fraude la nivel național nu presupune în mod obligatoriu că aceasta nu cooperează la o anchetă antidumping a Comisiei și că furnizează informații incorecte în acest cadru. O asemenea împrejurare, presupunând că este dovedită, nu permite în sine să se concluzioneze că datele furnizate în cadrul anchetei antidumping nu sunt fiabile dacă datele menționate nu au nicio legătură cu fraudele respective. Pe de altă parte, la punctul 169 din hotărârea atacată, Tribunalul, răspunzând unui argument privind condamnarea unui administrator al uneia dintre societățile italiene pentru evidență contabilă nelegală, a considerat că faptele în cauză priveau o perioadă anterioară cu mai mulți ani perioadei de anchetă și nu puteau contesta fiabilitatea datelor furnizate în cadrul anchetei antidumping.

116. În continuare, în ceea ce privește în special afirmațiile Brosmann Footwear și alții referitoare la datele false pretins furnizate de două societăți italiene, Tribunalul a arătat în esență, la punctul 173 din hotărârea atacată, că acestea pot fi considerate pertinente numai dacă datele respective ar fi putut să conteste factorii (macroeconomici și microeconomici) de care Consiliul a ținut seama pentru stabilirea existenței unui prejudiciu pentru industria comunitară.

117. Trecând la examinarea impactului pe care l-ar fi putut avea datele respective asupra indicatorilor macroeconomici privind prejudiciul, Tribunalul a eliminat pe rând, la punctele 174-176 din hotărârea atacată, argumentele formulate de Brosmann Footwear și alții. În special, în ceea ce privește invocarea fraudelor săvârșite de una dintre cele două societăți italiene și care constau în perceperea unor ajutoare de stat pentru cumpărarea de mașini noi instalate însă într-un stat terț, Tribunalul a subliniat, la punctul 176 din hotărârea atacată, că, presupunând chiar că o asemenea afirmație este dovedită, aceasta ar putea avea numai un efect negativ asupra nivelului real al investițiilor pe piața comună, confirmând astfel concluziile Consiliului cu privire la acest aspect.

118. În ceea ce privește influența acestor date asupra indicatorilor microeconomici privind prejudiciul, examinată la punctele 178 și 179 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat în esență că, dacă se presupune că datele comunicate de cele două societăți italiene au putut afecta calculul prețului de vânzare mediu al încălțămintei cu fețe din piele în Uniunea Europeană, criteriul prețului de vânzare mediu nu era un factor determinant în sine. Astfel, dacă se presupune că acest preț se situa, în realitate, la un nivel superior, această împrejurare nu ar fi suficientă pentru contestarea concluziilor Consiliului privind fluxurile de lichidități, rentabilitatea, randamentul investițiilor, capacitatea de mobilizare a capitalurilor și investițiile, toate acestea demonstrând o deteriorare importantă a situației industriei comunitare.

2. Argumentele părților

119. În primul rând, Brosmann Footwear și alții susțin că Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept și o denaturare a elementelor de probă, considerând, la punctul 179 din hotărârea atacată, în ceea ce privește indicatorii microeconomici privind prejudiciul, că un nivel superior al prețului de vânzare mediu al încălțămintei cu fețe din piele nu ar putea contesta concluziile Consiliului privind fluxurile de lichidități, rentabilitatea, randamentul investițiilor, capacitatea de mobilizare a capitalurilor și investițiile. În opinia acestora, un preț de vânzare mai ridicat al acestor tipuri de încălțăminte ar fi avut în mod necesar efecte pozitive asupra fiecăruia dintre acești factori și ar fi condus printre altele la marje de profit mai mari, la un flux de lichidități mai important. În mod similar, în ceea ce privește indicatorii macroeconomici privind prejudiciul, Brosmann Footwear și alții susțin, pe de o parte, că Tribunalul s-ar fi limitat să facă trimitere la aprecierea Consiliului și nu ar fi menționat o condamnare pentru înregistrări și facturi false ale societăților italiene puse în discuție de Brosmann Footwear și alții,

ceea ce ar fi implicat că Comisia nu putea avea încredere în exactitatea informațiilor comunicate de societățile respective. Pe de altă parte, acestea susțin că Tribunalul nu ar fi respectat, la punctul 176 din hotărârea atacată, impactul incontestabil al fraudelor asupra tendinței în materie de investiții, care consta în exagerarea considerabilă a declinului care s-ar fi produs în perioada de anchetă.

120. În al doilea rând, Brosmann Footwear și alții consideră că hotărârea Tribunalului ar fi fost afectată de o eroare de drept prin faptul că acesta nu a verificat dacă instituțiile examinaseră atent și imparțial informațiile care le fuseseră transmise în ceea ce privește comportamentul fraudulos al societăților italiene care cooperaseră la anchetă.

121. În al treilea rând, Brosmann Footwear și alții apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând, la punctul 182 din hotărârea atacată, că Consiliul își îndeplinise obligația de motivare.

122. Consiliul susține că prezentul motiv de recurs este în parte inadmisibil și în parte neîntemeiat. Comisia susține această poziție.

3. Analiză

123. Apreciem că acest motiv trebuie declarat în parte inadmisibil și în parte neîntemeiat.

124. Trebuie să se amintească mai întâi că, potrivit unei jurisprudențe constante, Curtea nu este competentă să se pronunțe, în cadrul recursului, asupra situației de fapt și nici, în principiu, să examineze probele pe care Tribunalul le-a reținut în susținerea acesteia. Astfel, din moment ce aceste probe au fost obținute în mod legal și au fost respectate principiile generale de drept, precum și normele de procedură aplicabile în materie de sarcină a probei și de administrare a probelor, numai Tribunalul are competența de a aprecia valoarea care trebuie să fie atribuită elementelor care i-au fost prezentate. Prin urmare, această apreciere nu constituie, cu excepția cazului denaturării acestor elemente, o problemă de drept supusă ca atare controlului Curții [11].

125. În speță se impune constatarea că, prin intermediul primei serii de motive care se raportează, pe de o parte, la impactul fraudelor privind investițiile pretins săvârșite de societățile italiene pe care acestea le contestă, asupra indicatorilor macroeconomici privind prejudiciul și, pe de altă parte, la influența unei posibile creșteri a prețului de vânzare mediu al încălțămintei cu fețe din piele în Uniune asupra indicatorilor microeconomici privind prejudiciul, Brosmann Footwear și alții solicită Curții să reexamineze aprecierile de fapt efectuate de Tribunal la punctele 176 și 179 din hotărârea atacată, reexaminare pentru care Curtea nu este competentă în cadrul recursului.

126. Adăugăm că Brosmann Footwear și alții nu susțin în niciun mod pretinsa denaturare a elementelor de probă care ar fi afectat aceleași puncte din hotărârea atacată. Or, este cert că o denaturare trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile dosarului, fără a fi necesară o nouă apreciere a faptelor și a probelor [12].

127. În plus, contrar a ceea ce susțin Brosmann Footwear și alții, departe de a face pur și simplu trimitere la aprecierile Consiliului în ceea ce privește indicatorii macroeconomici privind prejudiciul, Tribunalul a examinat influența fraudelor și a pretinselor facturi false asupra factorilor luați în considerare de Consiliu pentru a stabili existența unui prejudiciu sau, mai general, asupra fiabilității datelor comunicate Comisiei de societățile italiene în cauză în cursul anchetei antidumping, astfel cum arată punctele 169 și 174-176 din hotărârea atacată.

11 — A se vedea printre altele Hotărârea din 18 martie 2010, Trubowest Handel și Makarov/Consiliul și Comisia (C-419/08 P, Rep., p. I-2259, punctul 31 și jurisprudența citată).

12 — A se vedea Hotărârea Trubowest Handel și Makarov/Consiliul și Comisia, citată anterior (punctul 32 și jurisprudența citată).

128. În consecință, această primă serie de motive ar trebui declarată inadmisibilă în parte și neîntemeiată în parte.

129. Constatarea inadmisibilității ar trebui extinsă, în parte, la alte două motive formulate de Brosmann Footwear și alții în susținerea prezentului motiv, îndreptate împotriva punctelor 174, 175, 178 și 181 din hotărârea atacată, motive care includ amândouă o afirmație de denaturare a elementelor de probă, fără ca aceasta să fie însoțită de cea mai mică demonstrație.

130. În continuare, Brosmann Footwear și alții nu pot reproșa în rest Tribunalului faptul că nu a răspuns pretenției lor potrivit căreia informațiile pertinente pe care le comunicaseră Comisiei în privința comportamentului a două societăți italiene trebuiau să fie examinate atent și imparțial, din moment ce o asemenea afirmație, astfel cum acestea subliniază prin trimiterea la punctul 69 din memoriul în replică depus în primă instanță, a fost formulată doar tardiv, într-o singură teză a memoriului menționat, care, în plus, este dezvoltată cu titlu subsidiar în contextul obligației de motivare care revine instituțiilor.

131. În orice caz, din hotărârea atacată rezultă că, decât să pună în discuție în fața Comisiei materialitatea conținutului informațiilor comunicate de Brosmann Footwear și alții cu privire la conduita a două societăți italiene contestate de Brosmann Footwear și alții, Tribunalul s-a ocupat mai degrabă să examineze influența pe care o puteau avea aceste informații, presupunând că sunt dovedite, asupra evaluării prejudiciului cauzat industriei comunitare reținute de Consiliu. Pronunțându-se asupra fondului argumentației formulate de Brosmann Footwear și alții și considerând că elementele aduse de aceste societăți erau irelevante în ceea ce privește concluzia asupra existenței unui prejudiciu important cauzat industriei comunitare, Tribunalul s-a pronunțat, prin urmare, în mod implicit, dar necesar, asupra obligației instituțiilor de a examina „atent și imparțial elementele relevante” ale fiecărei spețe, răspunzând negativ la aceasta. Cu alte cuvinte, pronunțându-se în sensul lipsei de relevanță a datelor comunicate de Brosmann Footwear și alții, Tribunalul a dedus de aici în mod implicit că instituțiile nu erau în niciun mod obligate să le examineze.

132. Rezultă că, dacă presupunem că este admisibil, al doilea motiv prezentat de Brosmann Footwear și alții trebuie considerat neîntemeiat.

133. În sfârșit, în ceea ce privește eroarea de drept pretinsă în cadrul celui de al treilea motiv care ar fi afectat punctul 181 din hotărârea atacată, recurentele nu o demonstrează nici pe aceasta, Tribunalul limitându-se să constate în mod întemeiat că Consiliul arătase în mod clar în regulamentul definitiv motivele pentru care aprecia că industria comunitară suferise un prejudiciu important.

134. În orice caz, întrucât datele în litigiu comunicate de Brosmann Footwear și alții Comisiei fuseseră considerate că nu prezintă nicio influență asupra indicatorilor privind prejudiciul și, în consecință, sunt irelevante în ceea ce privește evaluarea prejudiciului respectiv suferit de industria comunitară, Tribunalul a dedus în mod corect de aici că Consiliul nu trebuia să își motiveze în mod specific rațiunea pentru care datele menționate nu fuseseră luate în considerare în acest sens.

135. Având în vedere considerațiile care precedă, propunem să se respingă al patrulea motiv de recurs.

D – *Cu privire la al cincilea motiv de recurs, întemeiat pe o eroare de drept și pe o denaturare a elementelor de probă referitoare la evaluarea legăturii de cauzalitate dintre dumping și prejudiciul suferit de industria comunitară*

1. Argumentele părților

136. Brosmann Footwear și alții subliniază că Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept și ar fi denaturat elementele de probă care afectează astfel evaluarea legăturii de cauzalitate dintre dumping și prejudiciul suferit de industria comunitară, cu încălcarea articolului 3 din regulamentul de bază.

Criticile acestora privesc două aspecte.

137. Pe de o parte, Tribunalul ar fi omis să recunoască lipsa de competitivitate a industriei comunitare ca fiind principalul factor care a cauzat un prejudiciu acesteia din urmă, independent de importurile de încălțăminte cu fețe din piele care provin din China. Astfel, Tribunalul nu ar fi făcut cunoscut faptul, evidențiat în diverse considerente ale regulamentului definitiv, că industria comunitară nu ar fi realizat niciodată beneficii rezonabile în ultimii 15 ani, precum și faptul că pierderea constantă a cotelor de piață ale acestei industrii pe termen lung s-ar datora lipsei relative de competitivitate a producției în cadrul Uniunii. Această lipsă de competitivitate ar fi confirmată de diminuarea exporturilor industriei comunitare.

138. Pe de altă parte, Brosmann Footwear și alții reproșează Tribunalului că a ignorat faptul că reducerea suplimentară a prețurilor producătorilor-exportatori din China se explica printr-o modificare a sortimentului de produse, după anul 2002, în același timp cu eliminarea contingentelor. Această modificare a sortimentului de produse ar explica faptul că prețul unitar mediu al exporturilor care provin din China ar fi scăzut într-o mai mare măsură decât prețul exporturilor care provin din alte țări terțe. Întrucât acest argument, totuși prezentat în primă instanță, a fost respins fără explicație de către Tribunal, acesta din urmă nu ar fi respectat nici cerința motivării deciziilor sale.

139. Consiliul sugerează să se respingă prezentul motiv ca fiind în parte inadmisibil și în parte neîntemeiat.

2. Analiză

140. Astfel cum, în mod întemeiat, a constatat Tribunalul la punctul 190 din hotărârea atacată, la momentul stabilirii prejudiciului adus industriei comunitare, Consiliul și Comisia au obligația de a examina dacă prejudiciul pe care intenționează să îl rețină decurge efectiv din importuri care au făcut obiectul unui dumping și de a nu lua în considerare niciun prejudiciu care decurge din alți factori și în special pe cel care ar fi cauzat de propriul comportament al producătorilor din Uniune [13]. Această obligație decurge astfel din articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază

141. Este cert în speță că, în conformitate cu articolul menționat, instituțiile au verificat efectiv legătura de cauzalitate existentă între prejudiciul suferit de industria comunitară și importurile de încălțăminte cu fețe din piele care provin din China.

142. Este cert de asemenea că temeinicia concluziilor acestora a fost controlată de Tribunal la punctele 192-200 din hotărârea atacată, în raport cu argumentele Brosmann Footwear și alții prezentate în primă instanță, potrivit cărora, în esență, rezultatele slabe la export ale industriei comunitare, importurile care provin din alte țări terțe, precum și eliminarea regimului contingentelor tarifare începând cu primul trimestru al anului 2005 ar fi trebuit să fie luate în considerare pentru stabilirea corespunzătoare a legăturii de cauzalitate sau erau de natură să rupă această legătură de cauzalitate.

143. Cu toate acestea, Brosmann Footwear și alții reproșează Tribunalului, în primul rând, faptul că a denaturat elementele de probă prin refuzul de a recunoaște că lipsa de competitivitate a industriei Uniunii constituia principalul factor aflat la originea prejudiciului industriei menționate. Acestea își întemeiază pretenția pe trei elemente care ar fi fost ignorate de Tribunal.

13 — A se vedea în această privință Hotărârea din 3 septembrie 2009, Moser Baer India/Consiliul (C-535/06 P, Rep., p. I-7051, punctul 87 și jurisprudența citată).

144. Independent de împrejurarea, pe de o parte, că două dintre aceste trei elemente nu au fost prezentate în primă instanță și că al treilea nu ar fi putut modifica aprecierea Tribunalului, în măsura în care, astfel cum admit în mod implicit Brosmann Footwear și alții, fusese deja luat în considerare de Consiliu în regulamentul definitiv[14], și, pe de altă parte, că pretinsa denaturare a elementelor de probă nu rezultă în mod vădit din înscrisurile din dosar, apreciem, precum Consiliul, că „lipsa de competitivitate" nu constituie un alt factor în sensul articolului 3 alineatul (7) din regulamentul de bază.

145. Astfel, această expresie generică este în realitate doar rezultatul unor factori precum costuri de producție ridicate, o lipsă a investițiilor, o productivitate insuficientă, rezultate slabe la export, factori care sunt enumerați la articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază sau care, în orice caz, pot fi luați în considerare de instituții în temeiul acestei dispoziții.

146. În acest context, Tribunalul a examinat în mod întemeiat, ca răspuns la argumentația specifică prezentată de Brosmann Footwear și alții în primă instanță, la punctul 192 din hotărârea atacată, dacă pretinsele rezultate slabe la export ale industriei Uniunii erau susceptibile, în temeiul celorlalți factori menționați la articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază, să fi cauzat un prejudiciu important industriei Uniunii.

147. În al doilea rând, în ceea ce privește afirmația potrivit căreia Tribunalul ar fi omis să se pronunțe asupra unei reduceri suplimentare a prețurilor producătorilor-exportatori din China din cauza unei modificări a sortimentului de produse începând cu anul 2002, trebuie să se arate că aceasta nu a fost formulată în acești termeni în primă instanță. Astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 106 din cererea de recurs, Brosmann Footwear și alții subliniaseră într-adevăr, în fața Tribunalului, că reducerea prețurilor în cauză se datora modificării sortimentului de produse, intervenită ca urmare a eliminării contingentelor, respectiv începând cu luna ianuarie 2005, iar nu din anul 2002. Prin urmare, Brosmann Footwear și alții nu pot reproșa în prezent Tribunalului faptul că a omis să se pronunțe asupra unui asemenea argument.

148. În orice caz, în ceea ce privește fondul, apreciem că niciun element nu obligă instituțiile să examineze, în cadrul unei anchete antidumping, originea unei reduceri suplimentare a prețului produselor importate în Uniune care fac obiectul unui dumping.

149. Prin urmare, propunem să se respingă al cincilea motiv de recurs, precum și recursul în totalitate.

V – Cu privire la cheltuielile de judecată

150. În temeiul articolului 122 primul paragraf din Regulamentul de procedură, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Conform articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Consiliul a solicitat obligarea Brosmann Footwear și alții la plata cheltuielilor de judecată, iar acestea din urmă trebuie, în opinia noastră, să cadă în pretenții, se impune obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului.

VI – Concluzie

151. În lumina considerațiilor care precedă, propunem Curții:

1) Să respingă recursul.

2) Să oblige Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd și Risen Footwear (HK) Co. Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

14 — A se vedea punctul 137 din prezentele concluzii.